

[Borgbjerg.]

af 13. December opgøres den til kun 12 Mill. Kr. Det er en Forskel paa 34 Mill. Kr. For et andet Selskabs Vedkommende blev Reservefonden den Gang opgivet til 80 Mill. Kr., og nu, 14 Dage efter, til 70 Mill. Kr. For et tredje Selskabs Vedkommende blev den opgivet til 30 300 000 Kr., nu til 25 300 000 Kr. For et fjerde Selskabs Vedkommende blev den opgivet til 18 Mill. Kr., nu til 6 Mill. Kr. For et femte Selskabs Vedkommende blev den opgivet til 28 Mill. Kr., nu til 8 500 000 Kr., og for et sjette Selskabs Vedkommende blev den opgivet til 9 100 000 Kr., nu til 8 100 000 Kr. Det ser jo mærkværdigt ud.

Nu kan man sige, at det har ikke saa stor Betydning, efter at Ministeriets oprindelige Forslag er blevet ændret, som det blev ændret i Gaar. Efter det første Forslag havde det særdeles stor Betydning, thi efter det skulde der ogsaa tages Hensyn til de eksisterende Reservefonds. Da var Selskaberne for saa vidt interesserede i, at Summerne blev opgivet saa højt som muligt. Nu tror jeg slet ikke, at Selskaberne har haft nogen Andel deri, det er slet ikke noget saadant, jeg vil antyde, men det kan ikke nægtes, at vi var kommet i en ret ejendommelig Situation, hvis Regeringens oprindelige Forslag var blevet vedtaget uforandret og vedtaget paa Grundlag af saadanne Oplysninger, thi saa havde det dog ligget nær for Selskaberne at regne med saa høje Reservefonds, hvorved de havde faaet en tilsvarende Lettelse i deres Skat. Nu er ganske vist dette Forslag blevet ændret, saaledes at der ikke tages Hensyn til de hidtidige Reservefonds, men kun til de fremtidige. Men til Gengæld ved vi alle, at ved de Ændringer, der er vedtaget i Gaar, sker der en langt større Lempelse for Selskaberne i Fremtiden, end der ellers vilde finde Sted, idet den Fjerdedels Lempelse, de har i den gældende Skattelov, er forhøjet til Halvdelen, og idet der for den Del af et Selskabs Indkomst, der henlægges til Reservefonden, sker en Ændring fra en Fjerdedel til Halvdelen. Det er en meget væsentlig Lettelse for Aktieselskaberne for Fremtiden. Og selv om vi i Udvalget har faaet Oplysning om, at man mener, at Statens Tab vil gaa ned fra 3 til ca. 2 Mill. Kr., er jeg nu tilbøjelig til at tro, at Selskaberne i Virkeligheden vil tjene det samme, og navnlig ud i en længere Aarrække, mere efter de Ændringer, der er vedtaget i Gaar end efter det oprindelige Forslag. Folk, der vilde være meget mistænksomme, kunde sige: Hvad betyder nu

det, at Reservefondsbeløbet i Løbet af 14 Dage er reduceret saa væsentligt, i et enkelt Selskab med 34 Mill. Kr.? Kan der ikke være Fare for, at der saa en Gang i Fremtiden kan dukke nogle Beløb frem i en eller anden Form, der kan medføre yderligere Lettelse?

Vi har i Udvalget i den korte Tid, der var os beskaaret, beskæftiget os en Del med disse meget vanskelige Spørgsmaal, og et Ændringsforslag fra Socialdemokratiet havde vi den Glæde at faa Udvalgets og Ministerens Tilslutning til, idet man beholder Ordlyden i den gældende Lov, der var ændret i det oprindelige Regeringslovforslag, hvor der stod: „Henlæggelse af Beløb“. Det blev ændret til det, der staar i den gældende Lov af 1922, nemlig „den Del af Aktiekapitalen“. Dermed tror jeg, at dette Spørgsmaal saa nogenlunde er klareret. Der er ogsaa, bl. a. ved Ministerens Udtalelser i Udvalget, sket Klarlæggelse ogsaa paa forskellige andre Omraader. Men alligevel er det en mærkværdig Ting. Jeg har ment mig forpligtet til her, hvor der endnu var Lejlighed til det, ved tredje Behandling, at gøre opmærksom paa det. Det viser i hvert Fald, at hele denne store og vigtige Sag med de mange meget vanskelige Enkeltheder, som det er svært navnlig for Folk i Almindelighed at trænge til Bunds i, jages igennem med et aldeles utilbørligt Hastværk. Jeg tillod mig allerede ved første Behandling at stemple hele Forslaget som baade Makværk, Hastværk og Lastværk. Dette er yderligere bekræftet nu. Det er dog vist ret enestaaende, at et nedsat Folketingsudvalg ikke faar de Oplysninger, som hele Udvalget har begæret, inden anden Behandling foregaar. De var lovet os. Vi faar dem i sidste Øjeblik forinden tredje Behandling. Naar der saa viser sig en saa mærkværdig Forskel mellem den Opgørelse, vi fik for 14 Dage siden fra Finansministeriet, og som, hvis Lovforslaget var forblevet uændret, kunde have faaet den største Betydning, og de Opgørelser, vi nu har faaet, har jeg følt mig forpligtet til at gøre opmærksom derpaa, medens der endnu var Tid dertil.

Holstein: Inden Afstemningen om dette Lovforslag vil jeg gerne i Tilknytning til de Udtalelser, der i Gaar blev fremsat dels af den højtærede Finansminister, dels af Ordføreren for Socialdemokraterne (Borgbjerg) fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til den Grundbetragtning, som Fler-tallet har gjort gældende i Betænkningen i sin Vurdering af dette Lovforslag. Jeg sy-